

daan dan zijn voorgangers, wier min of meer pretentieuze onderwerpen u geen keus lieten, maar u onverhoeds op het lijf vielen met hun bevallige groepeerings, hun „kloek geboomte,” hun kinderachtige uitvoerigheid van bewerking. Roelofs' landschappen melden zich niet als poëtisch aan; zij willen, dat gij u verplaatst in dat land, in dat moment, dat gij indrinkt die lauwe zomerlucht, opsnuift die zoete geuren, u koesteren laat door die stralende zon. Dan, op die voorwaarde, gevoelt gij de poëzie van dat vergeten hoekje. — Zou deze kunst niet hooger staan, omdat zij van den beschouwer wat vraagt, omdat het „zelf moet gij 't zoeken en zelf moet gij 't vinden” ook van haar geldt?

En het middel, om u de illusie te geven, dat gij zijt, waar hij was? Het geheim van een kunst, die u een ontvangen indruk juist en krachtig weergeeft? Allereenvoudigst: te maken, wat men ziet. Deze formule is kort, maar zegt veel. Want Roelofs verstaat hieronder een zeer stellig gebod om niet halverwege het werk neer te leggen, in de hoop, dat „het 't zoo ook wel *doen* zal.” Even wars als hij is van de slecht-begrepen uitvoerigheid, die in

Vreeswijk aan de Lek.

onbelangrijke details verloopt, maar het effect zelf niet weergeeft, even afkeurig is hij van het andere uiterste, dat alleen naar de impressie vraagt, naar